

Sygn. akt X K 478/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie X Wydział Karny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Łukasz Grylewicz,

Protokolant : Konrad Spyrzszak,

Przy udziale Prokuratora: Eweliny Żakowskiej,

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2014 r.

sprawy P. W. s. B. i G., z d. R. ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie po 01 kwietnia 2008 roku pełniąc funkcję likwidatora spółki z o.o. (...) w likwidacji, będąc obowiązany do sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego, wbrew przepisom ustawy nie dopełnił obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego z działalności spółki z o.o. (...)w likwidacji a następnie w okresie od 16 lipca 2008 roku do dnia 29 października 2008 roku w B., pełniąc funkcję likwidatora Spółki z o.o. (...)w likwidacji, zobowiązany do składania do sądu rejestrowego rocznych sprawozdań finansowych z działalności spółki, wbrew przepisom ustawy nie złożył w terminie we właściwym Sądzie Rejonowym w B., XII Wydziale Gospodarczym rocznego sprawozdania finansowego z działalności w/w spółki, za rok 2007,

to jest o czyn z art. 77 ust. 2 w zb. z art. 79 ust. 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości

2. w okresie po 01 kwietnia 2009 roku pełniąc funkcję likwidatora spółki z o.o. (...) w likwidacji, będąc obowiązany do sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego, wbrew przepisom ustawy nie dopełnił obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego z działalności spółki z o.o. (...)w likwidacji a następnie w okresie od 16 lipca 2009 roku do dnia 29 października 2009 roku w B., pełniąc funkcję likwidatora Spółki z o.o. (...)w likwidacji, zobowiązany do składania do sądu rejestrowego rocznych sprawozdań finansowych z działalności spółki, wbrew przepisom ustawy nie złożył w terminie we właściwym Sądzie Rejonowym w B., XII Wydziale Gospodarczym rocznego sprawozdania finansowego z działalności w/w spółki, za rok 2008,

to jest o czyn z art. 77 ust. 2 w zb. z art. 79 ust. 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości

3. w okresie po 01 kwietnia 2010 roku pełniąc funkcję likwidatora spółki z o.o. (...) w likwidacji, będąc obowiązany do sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego, wbrew przepisom ustawy nie dopełnił obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego z działalności spółki z o.o. (...)w likwidacji a następnie w okresie od 16 lipca 2010 roku do dnia 29 października 2010 roku w B., pełniąc funkcję likwidatora Spółki z o.o. (...)w likwidacji, zobowiązany do składania do sądu rejestrowego rocznych sprawozdań finansowych z działalności spółki, wbrew przepisom ustawy nie złożył w terminie we właściwym

Sądzie Rejonowym w B., XII Wydziale Gospodarczym rocznego sprawozdania finansowego z działalności w/w spółki, za rok 2009,

to jest o czyn z art. 77 ust. 2 w zb. z art. 79 ust. 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości

4. w okresie po 01 kwietnia 2011 roku pełniąc funkcję likwidatora spółki z o.o. (...) w likwidacji, będąc obowiązany do sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego, wbrew przepisom ustawy nie dopełnił obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego z działalności spółki z o.o. (...) w likwidacji a następnie w okresie od 16 lipca 2011 roku do dnia 29 października 2011 roku w B., pełniąc funkcję likwidatora Spółki z o.o. (...) w likwidacji, zobowiązany do składania do sądu rejestrowego rocznych sprawozdań finansowych z działalności spółki, wbrew przepisom ustawy nie złożył w terminie we właściwym Sądzie Rejonowym w B., XII Wydziale Gospodarczym rocznego sprawozdania finansowego z działalności w/w spółki, za rok 2010,

to jest o czyn z art. 77 ust. 2 w zb. z art. 79 ust. 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości

5. w okresie po 01 kwietnia 2012 roku pełniąc funkcję likwidatora spółki z o.o. (...) w likwidacji, będąc obowiązany do sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego, wbrew przepisom ustawy nie dopełnił obowiązku sporządzenia sprawozdania finansowego z działalności spółki z o.o. (...) w likwidacji a następnie w okresie od 16 lipca 2012 roku do dnia 29 października 2012 roku w B., pełniąc funkcję likwidatora Spółki z o.o. (...) w likwidacji, zobowiązany do składania do sądu rejestrowego rocznych sprawozdań finansowych z działalności spółki, wbrew przepisom ustawy nie złożył w terminie we właściwym Sądzie Rejonowym w B., XII Wydziale Gospodarczym rocznego sprawozdania finansowego z działalności w/w spółki, za rok 2011,

to jest o czyn z art. 77 ust. 2 w zb. z art. 79 ust. 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości

o r z e k a

I. Na podstawie art. 17 § 1 pkt. 3 kpk umarza postępowanie w zakresie czynów opisanych w pkt. 1-5,

II. Na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt X K 478/13

UZASADNIENIE

Sąd na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 01 lutego 2002r. walne zgromadzenie wspólników (...)sp. zo.o. podjęło uchwałę o likwidacji spółki, powołując na funkcję likwidatora J. W., pełniącego wówczas również funkcję członka zarządu spółki. Od dnia 10 marca 2003r. funkcję likwidatora pełniła A. F.. Oskarżony P. W.z dniem 23 czerwca 2004r. został powołany na likwidatora spółki (...)sp. zo. o. w likwidacji, jedynym udziałowcem w tej spółce jest spółka (...).P. H. M..B.H., która ma siedzibę we W.. A. F.przekazał oskarżonemu dokumentację spółki, dotyczącą przede wszystkim postępowań przed izbą celną, natomiast resztę dokumentacji miał przekazać oskarżonemu udziałowiec spółki, do czego jednakże nie doszło, część dokumentacji spółki została złożona do archiwum, oskarżony nie posiadał jednakże danych tego archiwum, nie miał dostępu do znajdującej się tam dokumentacji. Oskarżony po upływie około pół roku utracił wszelki kontakt z przedstawicielami wspólnika w likwidowane przez siebie spółce. Oskarżony, wbrew obowiązkowi spoczywającemu na likwidatorze spółki, nie składał w sądzie rejestrowym sprawozdań finansowych, w tym nie złożył sprawozdań

za lata 2007- 2011r. Oskarżony próbował bezskutecznie nawiązać kontakt z jedynym wspólnikiem spółki, aby zwołać zgromadzenie wspólników dla ewentualnego uzyskania wymaganej przepisami prawa uchwały zatwierdzającej sprawozdania finansowe. Sąd rejestrowy – Sąd Rejonowy w B. wyzwał oskarżonego jako likwidatora spółki do złożenia sprawozdań finansowych spółki, innych dokumentów, jak również do złożenia uchwał zatwierdzających sprawozdania. Oskarżony w odpowiedzi na wezwania Sądu podnosił, że nie ma dostępu do dokumentacji spółki, nie jest w stanie uzyskać uchwały zatwierdzającej sprawozdanie finansowe. W związku z niezłożeniem sprawozdania finansowego Sąd nałożył na oskarżonego karę 800 złotych grzywny w celu przymuszenia do wykonania obowiązku. W dniu 28 marca 2014r. oskarżony P. W. złożył zaległe sprawozdania finansowe, nie załączając jednakże zatwierdzających je uchwał walnego zgromadzenia wspólników.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie :

-wyjaśnień oskarżonego (k. 434-436),

-zeznań świadka J. W. (k. 436-437),

-dokumentów: aktu notarialnego – protokołu z nadzwyczajnego walnego zgromadzenia wspólników (k. 38-39), postanowienia Sądu (k. 40, 45, 87, 89-90), akt notarialny- uchwała (k. 44), zażalenia (k. 88), kopii sprawozdań finansowych (k. 262-431).

Oskarżony P. W. słuchany na rozprawie nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu. Oskarżony wyjaśnił (k. 432-436) m. in, że podtrzymuje on jako własne wyjaśnienia twierdzenia zawarte w sprzeciwie od wyroku nakazowego. Oskarżony wyjaśnił, że od połowy 2004r. pełni on funkcję likwidatora spółki (...) spółka z o.o. od samego początku były problemy z kontaktem z jedynym wspólnikiem, spółką prawa austriackiego, początkowo jak został likwidatorem w imieniu wspólnika działa amerykańska kancelaria prawna w Polsce, ona się zwróciła do niego z prośbą o pełnienie tej funkcji. Oskarżony wyjaśnił, że z tą spółką nie miał bezpośredniego kontaktu, na początku tylko raz albo dwa razy przez telefon, rozmawiał z którymś z pracowników, kilka miesięcy później urwał się wszelki kontakt, nikt nie odpowiadał na maile, telefony, nie podejmowano kierowanych do nich pism, potem jeszcze okazało się, że na spółce ciążyły nieuregulowane należności publicznoprawne, spółka miała długi celne. Oskarżony wyjaśnił, że znalazłem się w bardzo trudnej sytuacji, wielokrotnie próbowałem nawiązać kontakt ze wspólnikiem, ale po tych sporadycznych dwóch trzech kontaktach na początku, to już było niemożliwe, starałem się dolożyć wszelkich staranności. Oskarżony wyjaśnił, że spółka której jestem likwidatorem w tym okresie kiedy ją reprezentuje, nie prowadziła żadnej działalności, w tym żadnej działalności gospodarczej, nie miała żadnych przychodów, kontrahentów, a zobowiązania publicznoprawne które na niej ciążyły, to były z okresu jeszcze wcześniejszego, spółka nie posiadała też żadnego majątku, oskarżony zapewniał spółce z własnych środków siedzibę, środki na jej obsługę. Oskarżony wyjaśnił, że miał dostać wynagrodzenie dopiero po zakończeniu likwidacji, w związku z tym przez ten cały okres nie dostał za swoją pracę żadnej zapłaty, poniósł tylko straty, ponieważ kilkakrotnie były na niego nakładane grzywny przez Sąd Rejonowy w B., sąd rejestrowy. Oskarżony wyjaśnił, że obejmując funkcję likwidatora nie otrzymałem kompletu dokumentacji księgowej spółki, dostał tylko pewne szczątkowe dokumenty od poprzedniego likwidatora, powiedziano mu, że dokumenty są składowane w jakimś archiwum, ale nie wiadomo w jakim, oskarżony miał się o tym dowiedzieć w późniejszym czasie, ale już mu tego nie powiedziano. Oskarżony wyjaśnił, że nie mógł dotrzeć do reszty dokumentacji, nie miałem możliwości zwołania zgromadzenia wspólników, chociaż próbował, ponieważ jedyny wspólnik nie podejmował żadnych kontaktów. Oskarżony wyjaśnił, że miał także problem ze znalezieniem firmy księgowej, która by się podjęła sporządzenia i złożenia sprawozdania opartego na takiej niepełnej dokumentacji oraz przy braku uchwały zatwierdzającej to sprawozdanie i dopiero kilka miesięcy temu udało mu się znaleźć firmę księgową, którą się tego podjęła. Oskarżony wyjaśnił, że postępowania celne i podatkowe prowadzone wobec spółki zostały umorzone i w związku z tym pojawiła się konieczność odprowadzenia podatku przez spółkę, spółka nie ma żadnych środków i najprawdopodobniej będzie musiał to uiścić z własnych środków. Oskarżony wyjaśnił, że chciał się uwolnić od pełnienia funkcji likwidatora, ale nie może uzyskać odpowiedniej uchwały zgromadzenia wspólników. Oskarżony wyjaśnił, że próbował skontaktować się wielokrotnie ze spółką poprzez e-mail, pocztę, telefon, ale było to bezskuteczne. Oskarżony wyjaśnił, że obecnie wszystkie sprawozdania zaległe

zostały złożone. Sprawozdania zawierają wszystkie potrzebne dokumenty, ale nie ma zatwierdzającej ich uchwały, więc zapewne Sąd zwróci je z powodów braków. Oskarżony wyjaśnił, że brak sprawozdań nie powodował pokrzywdzenia jakiegось podmiotu.

Sąd zważył, co następuje: wyjaśnienia oskarżonego zasługują na wiarę, albowiem znajdują one potwierdzenie w zebranych w sprawie materiale dowodowy, względnie wyjaśnieniom oskarżonego nie przeczą zgromadzone w sprawie dowody. Należy zauważyć, że szereg istotnych twierdzeń dotyczących niemożności wywiązania się z obowiązku złożenia sprawozdania finansowego spółki uwagi na brak kontaktu z jedynym współnikiem oskarżony prezentował już w postępowaniach przed sądem rejestrowym. Nie budzi zastrzeżeń Sądu pod względem autentyczności, prawdziwości materiał dowodowy w postaci obszernej dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy, istotna część tej dokumentacji dotyczy postępowań i orzeczeń wydawanych w stosunku do oskarżonego jako likwidatora spółki przez sąd rejestrowy. Oskarżony w toku tych postępowań jak również w trakcie niniejszego postępowania przedłożył dokumenty potwierdzające, iż usiłował on nawiązać kontakt ze współnikiem spółki, oskarżony przedstawił dokumenty potwierdzające, iż w ostatnim czasie złożył on w sądzie rejestrowym zaległe sprawozdania finansowe nie zawierające jednakże zatwierdzającej je uchwały zgromadzenia współników. Na wiarę zasługiwały również zeznania świadka J. W. (k. 436-437), albowiem okolicznościom podawanym przez świadka nie przeczą inne dowody. Odnosząc się natomiast do zeznań świadka A. F. (k. 111) należy stwierdzić, że świadek wprawdzie zeznawała, że przekazywała oskarżonemu dokumentację spółki, przekazanie pewnej dokumentacji potwierdził oskarżony, jednakże zeznania świadka nie przeczą twierdzeniom oskarżonego jak i świadka J. W., że dokumentacja spółka została przekazana do archiwum.

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że oskarżony nie składając sprawozdań (...) spółki (...) sp. zo.o. w likwidacji popełnił przestępstwa określone w art. 77 ust. 2 w zb. z art. 79 ust. 4 ustawy o rachunkowości w zw. z art. 11 par. 2 kk.

Zgodnie z art. 77 ust. 2 ustawy o rachunkowości odpowiedzialności karnej podlega ten, kto wbrew przepisom ustawy dopuszcza do niesporządzenia sprawozdania finansowego, sporządzenia go niezgodnie z przepisami ustawy lub zawarcia w tym sprawozdaniu nierzetelnych danych, natomiast zgodnie z art. 79 ust. 4 odpowiedzialności karnej podlega ten, kto nie składa sprawozdania finansowego lub sprawozdania z działalności we właściwym rejestrze sądowy.

Zgodnie z art. 45 ust. 2 w/w ustawy sprawozdanie finansowe składa się z: 1)bilansu, 2) rachunku zysków i strat; 3)informacji dodatkowej, obejmującej wprowadzenie do sprawozdania finansowego oraz dodatkowej informacji i objaśnienia.

Obowiązek sporządzenia i złożenia rocznego sprawozdania finansowego wynika z art. 51 ust. 1 w/w ustawy, zgodnie z którym kierownik jednostki zapewnia sporządzenie rocznego sprawozdania finansowego nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia bilansowego i przedstawia je właściwym organom, zgodnie z obowiązującymi jednostkę przepisami prawa, postanowieniami statutu lub umowy. Stosownie do treści art. 53 ust. 1 w/w ustawy roczne sprawozdanie finansowe jednostki, z zastrzeżeniem ust. 2b, podlega zatwierdzeniu przez organ zatwierdzający, nie później niż 6 miesięcy od dnia bilansowego.

Jako kierownika jednostki zobowiązanego do sporządzenia i złożenia rocznego sprawozdania rozumie się również likwidatora w spółce handlowej (art. 3 ust. 1 pkt. 6 w/w ustawy).

W ocenie Sądu niemożność uzyskania uchwały zatwierdzającej sprawozdanie finansowe oraz brak pełnej dokumentacji finansowej wprawdzie w istotnym stopniu utrudniły wywiązanie się z ustawowego obowiązku złożenia sprawozdania finansowego, tym nie mniej jednak oskarżony powinien zadośćuczynić temu obowiązkowi składając sprawozdanie w oparciu o dokumenty, które posiadał, powinien również dążyć do ustanowienia kuratora dla spółki, na podstawie art. 42 ust. 1 Kodeksu cywilnego, który mógłby działając za organ spółki- walne zgromadzenie współników- każdorazowo zatwierdzić sprawozdanie finansowe. Nie budzi również wątpliwości, że

obowiązek składania sprawozdań finansowych istnieje niezależnie od tego, czy spółka faktycznie prowadzi działalność gospodarczą.

Zdaniem Sądu szczególne okoliczności niniejszej sprawy nakazują jednakże, aby uznać, że społeczna szkodliwość popełnionych czynów jest znikoma, a zatem postępowanie podlegało umorzeniu na podstawie art. 17 par. 1 pkt. 3 kpk. Stosownie do treści art. 115 par. 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Odnosząc powyższe kryteria do czynów popełnionych przez oskarżonego należy w pierwszej kolejności stwierdzić, że oskarżony pełnił funkcje likwidatora spółki, mimo, że spoczywał na nim obowiązek złożenia sprawozdania finansowego, nie prowadził on zwyczajnej działalności spółki jako członek zarządu, nie można uznać, aby zaniechanie składania sprawozdań finansowych wynikało z niedbalstwa, braku zainteresowania sprawami spółki, skoro oskarżony wskazywał, że nie mógł uzyskać uchwał zatwierdzających sprawozdania finansowe, w ogóle nie mógł nawiązać kontaktu z jedynym wspólnikiem, nie dysponował całością dokumentacji finansowej spółki, nie mógł znaleźć firmy księgowej, która podjęłaby się sporządzenia na podstawie szczątkowej dokumentacji sprawozdań. W związku z tym chociaż oskarżony zdawał sobie sprawę z naruszania obowiązku złożenia sprawozdania, to nie sposób przyjąć, że czynił to celowo, przeciwnie, oskarżony podejmując starania dla uzyskania uchwał zatwierdzających sprawozdania, starał wywiązać z tych obowiązków. Z drugiej strony oceniając wagę naruszonych obowiązków należy stwierdzić, że składanie corocznych sprawozdań finansowych ma na celu przede wszystkim na ochronę pomiotów uczestniczących w obrocie prawnym i gospodarczym, ponieważ potencjalni kontrahenci przedsiębiorstwa poprzez sprawdzenie jego sprawozdania finansowego mogą uzyskać informacje odnośnie kondycji przedsiębiorstwa z którym chcą zawierać transakcje. W ocenie Sądu okoliczność, iż spółka której likwidatorem jest oskarżony nie prowadziła żadnej działalności, w szczególności w jej imieniu nie zawierano żadnych transakcji sprawia, że nieskładanie sprawozdań finansowych nie naraziło inne podmioty gospodarcze, potencjalnych kontrahentów spółki, na niepewność, brak informacji o kondycji likwidowanej spółki. Nie bez znaczenia pozostaje również okoliczność, że oskarżony w związku z nieskładaniem sprawozdań finansowych ponosił już negatywne konsekwencje w postaci kary grzywny założonej przez sąd rejestrowy. Sąd miał wprawdzie na uwadze, że oskarżony posiada wykształcenie prawnicze, ma on zatem wiedzę i powinien skorzystać z wszelkich możliwości prawnych zastąpienia uchwały walnego zgromadzenia wspólników – poprzez zwrócenie się do Sądu o powołanie w tym celu kuratora (art. 42 ust. 1 k.c.), tym nie mniej jednak powyżej wskazane okoliczności popełnienia zarzuconych czynów przemawiały za uznaniem, że ich społeczna szkodliwość jest znikoma.

Z powyższych względów orzeczono jak w treści wyroku.